

udlejere. Når vi er gået med til støtten, så skyldes det jo, at de private enfamiliesboliger får støtte i form af et rentefradrag, og at ejendomsværdiskatten ifølge den økonomiske videnskab burde være højere for at kompensere for den værdistigning, som boligejerne får. Vi mener dog, at rentefradrag og ejendomsværdiskat har et passende niveau, og det har vi ikke tænkt os at ændre på. Men dermed har vi jo også ændret på vilkårene for de private udlejere.

I Tyskland har de en meget stor sektor af private udlejere til gavn for alle, der gerne vil flytte, eller som bliver skilt, og som ikke har mod på at kaste sig ud i køb af en ejerbolig.

Vi har i Danmark forsøgt at give de private udlejere lidt bedre vilkår med det her tilskud, men vi indrømmer da gerne, at det er ikke optimalt, hverken for os eller for de private udlejere. Men vi er ikke villige til at give skattefradrag som i Tyskland, derfor går vi ind for støtten til de private udlejere, og derfor kan vi ikke støtte forslaget fra Enhedslisten.

Kl. 22.35

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det har været en interessant debat og på lang sigt muligvis også en lidt opmuntrende debat.

Det er jo betegnende, at det parti, som i sit officielle navn bærer titlen Danmarks Liberale Parti, er så liberalt, at erhvervsstøtte er blevet en hovedbestanddel i partiets politik, især selvfølgelig på landbrugsområdet, men også i de senere år på boligbyggeriområdet. Det bliver jo nok noget, vi skal vænne os til, at ordet liberal i Venstres terminologi betyder erhvervsstøtte.

Der vil jeg da godt anerkende fru Ida Jørgensens synspunkt om, at ud fra et liberalt udgangspunkt er det sådan set ikke særlig godt at indføre nye erhvervsstøtteordninger. Sådan opfattede jeg at Det Radikale Venstre mente, nemlig at det sådan set ikke var helt efter bogen.

Men den bog eksisterer altså ikke mere hos de borgerlige partier. De er erhvervsstøttepartier. De vil så til gengæld nødig tage pengene i statskassen, for den nye liberale politik går ud på, at man skal give erhvervsstøtte, men man må ikke tage pengene i statskassen, og så tager man nogle andre menneskers penge. Så man tager lejernes penge, de almene beboeres penge fra Lands-

byggefonden, og bruger dem så til at give erhvervsstøtte. Det er vældig flot.

Det er så det principielle i det, og ministeren har ret i, at der er en ideologisk grund til, at vi fremsætter det her forslag, for vi går ikke ind for erhvervsstøtte: Vi er så liberale i Enhedslisten, at det gør vi ikke.

Men så kommer det praktiske problem. Og det synes jeg ikke jeg har fået en rimelig besvarelse af, heller ikke fra socialministeren eller fra hr. Freddie H. Madsen eller fra den fælles ordfører for Venstre og Konservative.

Hvordan kan det være, når vi står i en situation, hvor regeringen vil fratage dem, der står på venteliste i det almene byggeri, deres ret til at få en lejlighed, og at de derfor skal sikres en bolig et andet sted, at ministeren her siger, at de boliger, som man altså bruger lejernes penge til at give tilskud til – det er ganske vist ikke blevet til så mange endnu, og vi ved ikke, om det nogen sinde bliver til ret mange – kan kommunerne ikke anvise til?

Det vil sige, at de, der nu så ikke længere kan få en almen bolig, fordi ministeren vil stryge dem fra ventelisterne, heller ikke kan få en bolig her. Og der har hr. Freddie H. Madsen altså ikke ret i, at man bare som boligansøger i det almene byggeri kan få en af de her private støttede lejligheder. Det kan man jo ikke, medmindre man har massevis af penge til at betale, for det er jo ikke rigtigt, at det er en lav husleje. Det er det jo ikke; det er en forholdsvis høj husleje. Hr. Freddie H. Madsen kender jo også tallene. Det er en forholdsvis høj husleje, og den kan man ikke betale, hvis man er på bistandshjælp eller arbejdsløs.

Derfor synes jeg, det er forføjlet, at man tager de almene beboeres penge til at give støtte til at bygge nogle lejeboliger, som de ikke selv kan få lov til at bo i, i en situation, hvor ministeren vil fratage dem retten til at søge til deres egne boliger i det almene byggeri. Jamen jeg siger det bare: Det synes jeg altså ikke er retfærdigt. Det siger noget om en boligpolitik, som er ret så kynisk i virkeligheden, synes jeg.

Og så vil jeg da gerne sige tak til hr. René Skau Björnsson for den tilkendegivelse. Jeg forstår sådan set godt, hvorfor Socialdemokratiet gik ind i det her, for det var den der argumentation med, at en ny bolig vel er bedre end ingen bolig. Men jeg må sige, at jeg havde ikke ret meget forståelse for, at man så accepterede, at pengene skulle tages fra Landsbyggefonden.

Kl. 22.40